YBS Hukuk, Adana Avukatlık Bürosu Av. Yakup Buğrahan SEVDİ
https://www.ybshukuk.com.tr/yargitay-3-hukuk-dairesi-2023-1080-vadesiz-odunc-alti-hafta-takip-sarti-degil/

Yargıtay 3. Hukuk Dairesi 2023/1080 K. | Vadesiz ödünçte altı haftalık süre takip şartı değildir, yalnız

Yargıtay, 3. Hukuk Dairesi, Esas No: 2022/4305, Karar No: 2023/1080, Karar Tarihi: 11.04.2023
Kararın resmi kaynağı

3. Hukuk Dairesi 2022/4305 E. , 2023/1080 K.

"İçtihat Metni"

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 4. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2021/2918 E., 2022/954 K.

DAVA TARİHİ : 02.05.2018

KARAR : Davanın kabulü

İLK DERECE MAHKEMESİ : Kayseri 3. Asliye Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2018/171 E., 2019/160 K.

Taraflar arasındaki itirazın iptali (ödünç sözleşmesinden kaynaklanan) davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle ve incelemenin duruşmalı yapılması istenilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, 11.04.2023 tarihinde duruşma yapılmasına ve duruşma gününün taraflara davetiye ile bildirilmesine karar verilmiştir

Belli edilen günde gelen davacı vekili Avukat Hilmi Körpekaya ile davalı vekili Avukat Cemal Albayrak'ın sözlü açıklamaları dinlenildikten sonra işin incelenerek karara bağlanması için uygun görülen saat 14.00'te Tetkik Hakimi tarafından hazırlanan rapor dinlenerek dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkili şirket tarafından davalı tarafa 09.09.2016 tarihinde banka kanalı ile iki adet işlemle toplam 200.000,00 TL emanet para gönderme işlemi yapıldığını, alacağını tahsil edemeyen müvekkilinin icra takip dosyası ile yasal süreç başlattığını, ancak borçlu tarafından söz konusu icra takibine haksız bir şekilde itiraz edildiğini, müvekkili ile borçlu konumunda bulunan davalı arasında 30.09.2015 tarihinde ahır işi yapımı ile ilgili bir anlaşmanın ardından ticari ilişki başladığını, bu iş ile ilgili karşılıklı olarak yükümlülükler yerine getirildiğini ve müvekkili tarafından 05.09.2016 tarihinde ibraname düzenlendiğini, 26.10.2016 tarihinde notere onaylatıldığını, bahsedilen sözleşmeden kaynaklı olmak üzere herhangi bir hak ve alacağın kalmadığını, davalının itirazında belirttiği ahır yapım işi ile ilgili müvekkilinin herhangi bir talebinin bulunmadığını, ahır yapım işine ilişkin edimler tamamlandıktan sonra davalı tarafından müvekkilinden nakit olarak borç para istendiğini, 09.09.2016 tarihinde müvekkili tarafından, iki işlemle toplam 200.000,00 TL emanet para gönderme işlemi yapıldığını, her ne kadar davalı icra takibine itiraz dilekçesinde müvekkilinin ibraname düzenleyerek kendisini ibra ettiğini belirtse de, düzenlenen ibranamede görüleceği üzere müvekkilinin sadece 30.09.2015 tarihli sözleşme yönünden ibraname düzenlediğini beyan ederek; borçlunun icra takibine yaptığı itirazının iptaline, borçlunun icra takip dosyasında belirtilen 200.000,00 TL'nin yasal faiziyle birlikte ödemesine ve takip konusu alacağın % 20'sinden az olmamak üzere tazminata mahkum

edilmesine karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle; müvekkilinin 120 Başlık Süt Üretim Tesisi (IPARD-Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu kapsamında) yapmak amacıyla davacı şirketle 06.11.2015 tarihinde sözleşme imzaladığını, yine 01.01.2016 tarihinde ilk sözleşme konusu ile ilgili yeni bir sözleşme daha akdedilmiş olduğunu, müvekkilinin bu sırada IPARD desteği şartları çerçevesinde davalı yükleniciye düzenli olarak ödemeler yapıtığını ancak, davalı tarafından işin süresinde bitirilemediğini ve tesisin 2016 yılı Aralık ayında tamamlanabildiğini, davacı şirketçe tesisin tamamlandığı bildirildikten sonra; müvekkili tarafından bir takım ayıplı ve eksik işler tespit edildiğini ve bu konuda davacı şirkete ayıpların ihbar edilerek, eksik ve ayıplı işlerin bedellerinin istendiğini, yine davacı şirketçe de ihtarnameye cevap verildiğini, davacı şirket ile müvekkil arasında 120 Başlık Süt Üretim Tesisi yapım işi dışında herhangi bir hukuki ve ticari ilişki bulunmadığını, ihtarnamelerde davacının dava konusu işlemle ilgili alacak talebinde bulunmadığını, yaklaşık 20 ay sonra alacak iddiasında bulunduğunu, hayat deneyimlerine göre müvekkilinin yaptığı iş karşılığı sürekli borçlu olduğu davacı şirketin müvekkile 200.000,00 TL gibi yüksek bir meblağda borç para vermesinin düşünülemez olduğunu, yargılama sırasına ortaya çıkacağı üzere müvekkili tarafından davacı şirket yetkilisi Ali Osman Özgül'e yapılan ödemelerin de banka kayıtlarıyla sabit olacağını, davacı şirketin gönderdiği paraya açıkça borç olarak gönderildiği ibaresi de eklemediğini, gönderdiği ihtarnamede de; müvekkili kendisinden para istemesine rağmen, takas talebinde bulunmadığını savunarak haksız davanın reddi ile davacının %20'den aşağı olmamak üzere kötüniyet tazminatına mahkum edilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; ''Davalı vekilinin talebi gereği duruşma ara karar gereği dosyanın bilirkişiye tevdi edilmesi ile rapor aldırılmasına karar verildiği ancak davalı vekilinin bilirkişi incelemesi yaptırılması talebinin kesin süre içerisinde avans yatırılmadığından reddine karar verildiği, davalı vekili uzman mütaalasını bildirir dilekçe sunduğu, davacı tarafından davalıya havale yoluyla iki ayrı seferde 100.000,00'er TL olmak üzere toplamda 200.000,00 TL gönderildiği, TMK'nun 6.maddesi gereğince herkes iddiasını ispatla yükümlü olup, davacının davalıya ödünç verdiğini yasal delillerle kanıtlamak zorunda olduğu, davalının karşı tarafın ileri sürdüğü maddi vakıanın varlığını, havale ile para gönderildiğini kabul etmekle birlikte onun hukuki niteliğini ileri sürülenden başka olduğunu bildirerek gerekçeli inkarda (vasıflı ikrar) bulunduğu, öğreti ve uygulamada kabul edildiği üzere vasıflı ikrar (gerekçeli inkar) bölünemeyen ikrarlardan olduğundan ispat yükünün değişmediği, başka bir ifade ile ispat yükünün yine davacıda

olduğu, davacının, havale dekontlarında yazılı "emanet" ibaresi ile havalenin ödünç amacıyla yapıldığını ispatladığı, davalı tarafın cevap dilekçesinde belirttiği Kayseri 8.Noterliğinin 26.10.2016 tarih ve 42172 yevmiye sayılı ibranamenin taraflar arasındaki 120 Başlık Süt Üretim Tesisi Yapım İşine ilişkin olduğu, hatta bu ibranamenin düzenlenme tarihinin de, yani davacı şirket tarafından doldurulma tarihinin 05.09.2016 tarihi olup, tarafların bu konuda da herhangi bir itirazı bulunmadığı, ibranemenin davacı tarafın ödünç olarak gönderdiği toplamda 200.000,00 TL para ile herhangi bir ilgisi bulunmadığı, davalı taraf bilirkişi incelemesi yaptırılmasını talep ettiğinden 23.01.2019 tarihli celsesinde bilirkişiden rapor aldırılması yönünde ara karar tesis edilerek davalı tarafa eksik gider avansını yatırmak üzere iki haftalık kesin süre verildiği, aksi takdirde bilirkişi deliline dayanmaktan vazgeçmiş sayılacağının ihtar edildiği, davalının süre bitiminden bir gün sonra 07.02.2019 gider avansını yatırdığı, bu nedenle talebinin reddine karar verildiği, davalı vekilince ibraz edilen uzman mütalaasının somut olayla birebir örtüşmediği, yapılan incelemelerin sadece davalı tarafın davacıya gönderdiği banka havalelerindeki tutarların toplanması sonucu bulunan rakamlar olarak dökümünün sunulduğu, bu nedenle hükme esas alınmadığı, davalı tarafın delil listesinde yemin deliline de dayandığı, 04.03.2019 tarihli celsede yemin metnini sunması için bir haftalık kesin süre verildiği, verilen kesin süre içerisinde yemin metni de sunulmadığı ve ayrıca ödünç olarak gönderilen paranın ödendiğinin de davalı tarafından ispatlanamadığı'' gerekçesiyle davanın kabulü ile; davalı/borçlunun Kayseri 7. İcra Müdürlüğünün 2018/2739 E. sayılı icra takip dosyasına yaptığı itirazın iptali ile, takibin devamına, asıl alacak üzerinden %20 icra inkar tazminatının borçlu/davalıdan alınarak davacıya verilmesine, davalı tarafın kötü niyet tazminat talebinin reddine, karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı, süresi içinde davalı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davalı vekili istinaf başvuru dilekçesinde özetle; ödünç ilişkisini kabul etmemekle birlikte, 200.000,00 TL'nin ödünç verildiği varsayılsa dahi TBK’nın 392 nci maddesi kapsamında yapılmış bir bildirim bulunmadığından muaccel bir alacaktan bahsedilemeyeceğini, muaccel olmayan bir alacaktan dolayı başlatılan icra takibinin de usul ve yasaya aykırı olduğunu, görevli mahkemenin Asliye Ticaret Mahkemesi olduğunu, mahkemece bilirkişi ücretinin kesin süreden bir gün sonra yatırıldığından bahisle bilirkişi incelemesi yaptırılmadığını, ne var ki kesin sürenin verilen karardaki ihtaratın usulüne uygun yapılmadığını, davacı ile süt üretim

tesisi sözleşmesi haricinde şahsi bir ilişkisinin bulunmadığını defaatle ifade etmelerine rağmen salt paranın ‘borç ödemesi’ olarak iade edilmediğinden bahisle davanın kabulüne karar verildiğini, ibra tarihi itibariyle 200.000,00 TL borç para alacağı olan bir kimsenin, başkaca bir hukuki ilişkisi ve şahsi dostluğu bulunmayan bir kimseyi ibra etmesinin mantıkla bağdaşmadığını, dosyaya sunduğu uzman mütalaasında; kendisine gönderilen 200.000,00 TL'nin sözleşmenin 26 ncı maddesi ile VUK Genel Tebliği zorunluluğundan dolayı düzenlenen faturalar için gönderildiği ve dolayısıyla emanet para olmadığı kanaatine varıldığını, öyle ki kendisi tarafından dava konusu paranın gönderilmesinden bir gün sonra davacının hesabına faturaya istinaden açıklaması ile 200.000,00 TL gönderildiğini, görüleceği üzere, söz konusu EFT işleminin fazla düzenlenen faturaların kapatılmasına ilişkin para akışından ibaret olduğunu, davacının kötü niyetli bir tutum sergileyerek açıklama kısmına ‘emanet’ yazdığını ve aylar sonra icra takibi başlattığını beyan ederek; yerel mahkeme kararının kaldırılmasını talep etmiştir.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; ''Somut olayda davacının havale ile davalıya ödünç olarak para gönderdiğini, bu sebeple de havale dekontunda açıklama kısmında "emanet" olarak verildiği ibaresinin yazıldığını ancak davalı tarafından borcun ödenmediğini ileri sürdüğü, davalının ise gerekçeli inkarda bulunduğu, öğreti ve uygulamada kabul edildiği üzere vasıflı ikrar (gerekçeli inkar), bölünemeyen ikrarlardan olduğundan bu durumda ispat yükünün davacıda olduğu, davacı, davalıya gönderdiği 09.09.2016 tarihli 100.000,00'er TL bedelli iki adet dekontta yazılı bulunan "emanet" açıklaması ile bu havalenin ödünç amacıyla yapıldığını ispatlamış olup davacı iddiasını ispat ettiğine göre, borçlu olmadığı ya da borcun söndürüldüğü konusundaki ispat yükünün davalıya ait olduğu, davalı tarafından, icra takibine konu borcun ödendiği ya da davacı tarafından gönderilen bedelin 120 Başlık Süt Üretim Tesisi yapım işi ile ilgili fazla düzenlenen faturaların kapatılmasına ilişkin para akışından ibaret olduğunun dosya kapsamındaki delillerle ispat edilemediği, hal böyle olunca mahkemece, davalı taraf bilirkişi incelemesi yaptırılmasını talep ettiğinden bilirkişiden rapor aldırılması yönünde ara karar tesis edilerek, davalı tarafa eksik gider avansını yatırmak üzere iki haftalık kesin süre verildiği, ancak verilen süre içerisinde davalı tarafın bu avansı yatırmadığından bu talebinin reddine karar verildiği, davalının delil listesinde yemin deliline de dayandığı, 04.03.2019 tarihli celsede yemin metnini sunması için bir haftalık kesin süre verildiği, verilen kesin süre içerisinde yemin metninin de sunulmadığı, ayrıca ödünç olarak gönderilen paranın ödendiğinin de davalı tarafından ispatlanamadığı'' gerekçesiyle davalının istinaf başvurusunun HMK'nın 353/1/b/1 maddesi gereğince esastan reddine, karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı, süresi içinde davalı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili temyiz başvuru dilekçesinde, istinaf dilekçesinde bildirdiği sebepleri tekrar ederek Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozulmasını talep etmiş, 12.05.2022 tarihli ek beyan dilekçesinde ise;

09.09.2016 tarihli toplamda 200.000,00 TL tutarındaki banka havalesinden sonra; davalı ...'ın; davacı adına imza atmaya şirket yetkilisi Ali Osman Özgül'ün banka hesabına 30.11.2016 tarihinde 330.000,00 TL, 01.12.2016 tarihinde 70.000,00 TL ödeme yaptığını, davacı şirket adına imza atmaya yetkili şirket temsilcisi Abdullah Özgül'ün ise davalı ...'tan aldığı yetkiye istinaden yine davalının banka hesabından 10.03.2017 tarihinde 300.000,00 TL para çekip tahsil ettiğini, bu kapsamda davalının iddiaya konu "emanet" ödemesini tahsil ettikten sonra davacı şirkete toplamda 700.000,00 TL ödeme yaptığını beyan etmiş ve dilekçe ekinde Öz-De İnşaat yetkilisi Abdullah Özgül ile davalı ... arasında 29.09.2016 tarihinde düzenlenen sözleşmeyi sunarak, kararın bozulmasını talep etmiştir.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, ödünç sözleşmesine dayalı alacağın tahsili amacıyla başlatılan icra takibine vaki itirazın iptali istemine ilişkindir.

2. İlgili Hukuk

1.6098 Sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 386 ncı maddesi; ''Tüketim ödüncü sözleşmesi, ödünç verenin, bir miktar parayı ya da tüketilebilen bir şeyi ödünç alana devretmeyi, ödünç alanın da aynı nitelik ve miktarda şeyi geri vermeyi üstlendiği sözleşmedir.''

2.6098 Sayılı Kanun'un 387 nci maddesi; ''Ticari olmayan tüketim ödüncü sözleşmesinde, taraflarca kararlaştırılmış olmadıkça faiz istenemez. Ticari tüketim ödüncü sözleşmesinde, taraflarca kararlaştırılmamış olsa bile faiz istenebilir.

''

3.6098 Sayılı Kanun'un 392 nci maddesi; ''Ödüncün geri verilmesi konusunda belirli bir gün ya da bildirim süresi veya borcun geri istendiği anda muaccel olacağı kararlaştırılmamışsa

ödünç alan, ilk istemden başlayarak altı hafta geçmedikçe ödüncü geri vermekle yükümlü değildir.''

4. 6098 Sayılı Kanun'un 555 inci maddesi; ''Havale, havale edenin, kendi hesabına, para, kıymetli evrak ya da diğer bir misli eşyayı havale alıcısına vermek üzere havale ödeyicisini; bunları kendi adına kabul etmek üzere havale alıcısını yetkili kıldığı bir hukuki işlemdir.''

5.''6098 Sayılı Kanun'un 555 inci maddesi (818 sayılı Borçlar Kanunu'nun 457) ve ardından gelen maddelerinde düzenlenmiş olan havale, hukuksal nitelikçe bir ödeme vasıtasıdır. Havalenin mevcut bir borcun ödenmesi amacıyla yapıldığı yolunda yasal karine mevcuttur. Bu yasal karinenin aksini, havalenin borcun ödenmesinden başka bir amaçla yapıldığını ileri süren havaleci (muhil) bu iddiasını kanıtlamakla yükümlüdür'' (Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun(HGK) 09.06.2004 tarihli ve 2004/4-362 E.-2004/347 K. Sayılı kararı).

6.6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 266 ncı maddesi; ''Mahkeme, çözümü hukuk dışında, özel veya teknik bilgiyi gerektiren hallerde, taraflardan birinin talebi üzerine yahut kendiliğinden, bilirkişinin oy ve görüşünün alınmasına karar verir. Ancak genel bilgi veya tecrübeyle ya da hakimlik mesleğinin gerektirdiği hukuki bilgiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurulamaz. Hukuk öğrenimi görmüş kişiler, hukuk alanı dışında ayrı bir uzmanlığa sahip olduğunu belgelendirmedikçe, bilirkişi olarak görevlendirilemez.

'' şeklindedir.

3. Değerlendirme

1.Davacı şirket tarafından, 09.09.2016 tarihinde davalının hesabına her biri 100.000,00 TL olmak üzere iki farklı işlemle gönderilen toplamda 200.000,00 TL için ''emanet'' olduğuna dair açıklama yapıldığı, davacının söz konusu paranın borç olarak gönderildiğini ispatladığı ancak davalının bu borcun ödendiği hususunu ispatlayamadığı, davalı tarafından temyize ek beyan dilekçesinde bildirilen ödemelerin ya da sunulan sözleşmenin, gönderilen bu borcun ödemesi olduğuna dair bir açıklama içermediği, davalı vekili dava konusu işlemin, taraflar arasında imzalanan sözleşme gereği fazla düzenlenen faturaların kapatılmasına yönelik bir para akışı olduğunu beyan etmişse de, taraflar arasında düzenlenen 120 Başlık Süt Üretim Tesisi Yapım İşine dair davacının paranın gönderilmesinden önce, 05.09.2016 tarihinde ibraname düzenlediği, her ne kadar davalı taraf bilirkişi incelemesi yapılmasını talep etmişse de 6100 Sayılı Kanun'un 266 ncı maddesi gereği çözümü ancak hukuk dışında, özel ve teknik bilgiyi gerektiren hallerde bilirkişinin oy ve görüşüne başvurulabileceği ancak dava konusu olayın, hakimlik mesleğinin gerektirdiği hukuki bilgiyle çözümlenmesinin mümkün olduğu anlaşılmakla, sonuç olarak; tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava

şartlarına, yargılamaya hakim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalı vekilinin aşağıdaki paragrafın kapsamı dışındaki temyiz itirazlarının reddine karar verilmiştir.

2.6098 Sayılı Kanun'un 392 nci maddesinde yer alan ''ödünç alan, ilk istemden başlayarak altı hafta geçmedikçe ödüncü geri vermekle yükümlü değildir.'' ibaresinden, alacaklının ödünç verdiği şey için dava açması ya da takip başlatması için ilk önce istemde bulunması, sonrasında altı hafta beklemesi gerektiğinin anlaşılmadığı, bu ibarenin yalnızca temerrütün oluşması ve dolayısıyla faiz talep edilebilmesi için istemin üzerinden altı hafta geçmesi gerektiğini vurguladığı anlaşılmaktadır.

Somut olayda taraflar ödüncün geri verilmesi konusunda vade belirlemediğinden, davacının istediği zaman ödünç verdiği paranın iadesini isteyebileceği ancak davalı borçlunun bu istemin kendisine iletilmesinden altı hafta geçtikten sonra temerrüte düşeceği anlaşılmıştır. Davacı, davalı borçlu hakkında 27.02.2018 tarihinde takip başlatmış, ödeme emri davalı tarafa 01.03.2018 tarihinde tebliğ edilmiş, davalı da bu tarihten altı hafta sonra, 12.04.2018 tarihinde temerrüte düşmüştür. Bu durumda, talep edilen alacağa ancak 12.04.2018 tarihinden itibaren faiz işletilmesi gerekirken, mahkemece itirazın iptali ile takibin devamına denilerek, takip tarihinden itibaren faiz işletilmesi talebinin kabulü sonucunu doğuracak şekilde hüküm kurulmuş olması usul ve yasaya aykırı olup bozmayı gerektirir.

Ne var ki bu yanlışlığın giderilmesi yeniden yargılama yapılmasını gerektirmediğinden 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 370 inci maddesinin ikinci fıkrası hükmü uyarınca temyiz olunan İlk Derece Mahkemesi kararının düzeltilerek onanması gerekir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1.Davalı vekilinin sair temyiz itirazlarının REDDİNE,

2.Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı İstinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA, davalı vekilinin temyiz itirazının kabulü ile; İlk Derece Mahkemesi kararının hüküm fıkrasının 1. bendinin hükümden çıkartılarak yerine, ''Davanın kısmen kabulü ile, davalı/borçlunun Kayseri 7. İcra Müdürlüğünün 2018/2739 Esas sayılı icra takip dosyasına yaptığı itirazın 200.000,00 TL üzerinden iptaline, 200.000,00 TL'ye 12.04.2018 tarihinden itibaren yasal faiz uygulanmasına'' ibaresinin yazılması suretiyle hükmün DÜZELTİLEREK ONANMASINA,

8.400,00 TL Yargıtay duruşması vekalet ücretinin davacıdan alınıp davalıya verilmesine,

Peşin alınan temyiz harcının istek halinde temyiz edene iadesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine

11.04.2023 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.